

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeo, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Ignatius Romæ Christianæ rei dat opera[m]: in Casinati mo[n]te anima[m]
Hozij cœlum intrantem videt. Cap. VI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

propitium fore. ac simul totius visionis ordinem exposuit. Quæ res non in presentia tantum illos insolita quadam lætitia & voluptate perfudit, sed etiam in posterum contra omnes difficultates atque pericula magnopere corroboravit, ac munijt: atq; id ipsum vel in primis fuit causæ, cur Ignatius confirmatæ postmodum Societati salutare potissimum IESV nomen indiderit. quæ tamen deinde verbo scriptoque minimam vocare solitus est; quod reliquis religiosorum familijs (quas item societates IESV licet optimo iure appellare) cunctis omnino tum de splendore, tum de antiquitate concederet.

*Ignatius Romæ Christianæ rei dat operam
in Casinati monte animam Hozij cæ-
lum intrantem videt.*

Cap. VI.

Igitur tam secunda numinis voluntate, tamque liberali promisso mirum in modum læti, sic tamen ut non sine mysterio Christum Dominum Crucifixi maxime habitu apparuisse apud se reputarent, cum gratiarum actione ac prece

prece sanctam Urbem ingressi, nihil antiquius habuere, quàm vt viatici nomine sibi numeratam anno priore pecuniam, quoniam quidem nauigationis cōsilia in irritum cecidissent, prorsus ad nummum ijsdem à quibus acceperant, redderent: quæ, vtpote sacra, in alios pietatis vsus & opera expendere- tur. Deinde, quemadmodum antè conuenerat, suam & reliquorum operam Pontifici Maximo in Apostolicis præcipue functionibus, citra honoris titulos, & dignitatis insignia, detulere. Neque aspernatus est pia Patrum studia Christi Vicarius: atque in præsentia, donec eiusmodi aliqua sese offerret occasio, iussi Faber & Laines in almo Sapientiæ Gymnasio sacras litteras profiteri. quo munere dum alter in Biblijs explicandis, alter in scholastica Theologia, vt appellant, pari cum eruditionis ac pietatis laude perfunguntur, atque etiam sæpe coram ipso Pontifice de grauibus rerum diuinarum quæstionibus disputant; interim Ignatius proximorum saluti de more operam nauabat cum alijs artibus, tum

verò spiritualibus præsertim exercita-
tionibus, quippe ad curandas perturba-
tiones admodum efficaci, virtutisque
iam pridem expertæ remedio ; quibus
ille per eos dies, præter cæteram turbā,
infignes aliquot viros diligenter exco-
luit. in ijs Gasparem Contarenum Car-
dinalem, grauiissimum Senatorem, eū-
demque temporibus illis (quod eius
varia monimenta præclare testantur)
ingenij & doctrinæ facile principem.
Is, Ignatij prudentia & consuetudine
vsque adeo captus est, tantumque eius
præceptis consilijque profecit, vt qua-
lem dudum optauerat animi regendi
moderandi que magistrum, denique sese
Dei beneficio nactum esse affirmaret.
idemque tradita sibi Exercitia (quod
exemplum apud heredes hodieque af-
seruari perhibent) sua ipse manu per-
quam accurate descripsit. Hunc imita-
tus Cæsaris procurator (de quo supra
dictum est) Petrus Ortizius Theologiæ
doctor insignis, easdem exercitationes
ad Christi Domini gloriam, & suam sa-
lutem omnino experiri constituit. Id
quo liberius simul & fructuosius face-

ret,

ret, procuratione interim vicarijs delegata, cum paucis quotidianæ vitæ ministris, & Ignatio præceptore in montem Casinatem secessit, quo in monte antiquissimum & nobilissimum cernitur sancti Benedicti cœnobium. Ibi, remotis arbitris, maxima diligentia dies ipsos quadraginta piæ meditationi ex Ignatii præscripto vacavit; idque rãto cum animi fructu, tantaque accessione virtutis, vt quamquam Christianã philosophiã multo ante professus, tamen se tum demum vere Philosophari cœpisse fateretur. ac parum abfuit, quin grandis iam natu vir, & Imperatoris legatus, illico mortalibus rebus abiectis magno animo sese ad laboriosum Ignatii vitæ genus adiungeret. sed cum id neque per ætatem liceret, neque per suscepta negotia; certè quod proximum fuit, egregie præstitit, vt & sanctimonix ac pietatis exemplo in posterũ sui ordinis hominibus præluceret, & Societatem deinde nostram quibuscumque posset rebus, perquam studiose ornaret, atque defenderet. Non omittenda videtur hoc loco res memorabilis, qua

qua

quæ Ignatio in illa Casinati commora-
 tione diuinitus accidit. Dum enim pro
 salute Baccalaurei Hozij, quem graui-
 ter ægrotare cognouerat, Domino sup-
 plicaret, repente vidit in spiritu (quod
 ipsum ibidē D. Benedicto fertur olim
 in obitu Germani Episcopi contigisse)
 animam socij luce clarissima radian-
 tem, deducentibus angelis in sublime
 ferri, atque ipsa demum coeli beatissi-
 ma regna conscendere. eidemq; Igna-
 tio, paulo post, cum ad aram sacrificata-
 turus accederet, in ipso Missæ introi-
 tu, Sanctis omnibus rite appellandis, lu-
 cidissimum cœlestium agmen subitè
 apparuit, sic, vt in ijs Hoziiū eximio ful-
 gore micantem sine vlla dubitatione
 dignosceret. Qua ex vtraq; visione tā-
 to est gaudio delibutus, vt multos dies
 præ dulcedine lacrymis tēperare ne-
 quierit. Huic Hozio Patauiū (vt dixi-
 mus) prouincia nuper obtigerat. vbi
 dum in officio, singulari cū industria
 & fide versatur, ex ipsa rei nouitate su-
 spectus, & cōiectus in carcerem ab An-
 tistite Patauino, moxq; ab eodem di-
 missus perhonorifice fuerat. cumque
 acri-

acrius denuo in proximorum salutē
incubuiſſet, è magnis diurnis noctur-
nisque laboribus letali morbo corre-
ptus, ex hac vita migrauerat, cum alijs
miræ cuiusdam ſanctimonix relictis
indicijs, tum verò quòd qui ante obi-
tum ſubniger fuiſſet, ac vultu deformi-
or, in eiſdem demortui facie tantus
repente nitor ac venuſtas apparuit, vt
eo ſpectaculo Codurius conſors pro-
uincia animum exſaturare, & præ lati-
tia fletum cohibere nō poſſet. Huius i-
gitur tam felici exitu maiorem in mo-
dum grauiſus Ignatius, è Caſinate Ro-
mam vna cum Ortizio peracta cōmē-
tatione regrediens; obuium habuit in
itinere Franciſcum Stratam Hispanū,
præclaræ indolis iuuenem, ſibi antea
non ignotum: qui cum è cuiusdā prin-
cipis viri familia, pertæſus aulicæ vitæ,
militandi cauſa Neapolim peteret, v-
no Ignatij congreſſu atque ſermone
(quæ hominis erat in dicendo vis) à ſæ-
culi ſtipendijs ad Chriſti vexilla facili
negotio traduci ſe paſſus eſt: ac varijs
deinde locis, eiſdem Ignatij miſſu, &
Societati noſtræ, & rei Chriſtianæ vni-
uer-

uer-

uersa concionator egregius haud mediocriter profuit. Hoc igitur auctus cōmilitone Romā Ignatius reuertit : ad quem deinceps aliquot etiam alij rebꝝ gerendis idonei diuino impulsu paucis diebus adiuncti sunt.

Romam Patres vniuersi conueniunt: veterem plebis erudiendae morem, & frequentem usum Confessionis & Eucharistiae restituunt.

Cap. VII.

QVAE dum ardens Christi amore diligenter agit Ignatius, interim Patres ceteri sua quisque provincia bene gesta, Romam (vti decreuerant) circa mediam Quadragesimā conuenere. Is fuit annus post Christum natum M. D. XXXVIII. Tecto recepti sunt à Quirino Guarzonio ciue Romano, ad villam Minimorum fratrum cœnobia proximam. Ibi in summa omnes egestate precario victitantes, communi consilio ad rem Christianam pro viribus adiuuandam aggressi, permissuq; Antistiti varia Urbis templa sortiti, concionibus primum ciuitatem ad omne